

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 5821/06
28.05.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Danice Bogdanović, predsednika veća, Vere Pešić i Gordane Džakula, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Ljiljanom Jevtić, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv tuženog Disciplinske komisije Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije, sa sedištem u Beogradu, radi poništaja rešenja DK br. 116-35/2006 od 26.09.2006. godine, u pravnoj stvari disciplinske mere raspoređivanja na drugo radno mesto, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 28.05.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Disciplinske komisije Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije DK br. 116-35/2006 od 26.09.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem, stavom prvim dispozitiva, usvaja se prigovor tužioca, izjavljen protiv rešenja disciplinskog starešine Uprave za obezbeđenje 03/6 br. 116-4341/06 od 28.07.2006. godine i navedeno rešenje poništava. Stavom drugim dispozitiva istog rešenja utvrđuje se da je tužilac, kao policijski službenik Ministarstva unutrašnjih poslova, raspoređen na radno mesto policajca u Odeljenju za obezbeđenje diplomatsko-konzularnih predstavništava u Upravi za obezbeđenje, odgovoran što je dana 14.05.2006. godine, dok je bio radno angažovan na obezbeđenju objekta Ambasade "BB", sat vremena privatno razgovarao sa nepoznatom ženskom osobom ispred objekta koji obezbeđuje, čime je ispoljio neprofesionalan odnos prema poslovima obezbeđenja objekta koje je trenutno obavljao, a povodom tog razgovora otac pomenute ženske osobe se istog dana pritužio na njegovo ponašanje Odeljenju za dežurstvo, Uprave za obezbeđenje, čime je učinio tešku povredu radnih obaveza i dužnosti iz čl. 157. st. 1. tač. 5. i 7. Zakona o policiji, pa mu se na osnovu čl. 159. st. 1. tač. 3. istog Zakona izriče disciplinska mera raspoređivanje na drugo radno mesto sa neposredno nižom stručnom spremom u trajanju od 12 meseci. Rešenjem prvostepenog organa od 28.07.2006. godine tužiocu je zbog iste teške povrede službene dužnosti iz čl. 157. st. 1. tač. 5. i 7. Zakona o policiji izrečena disciplinska mera novčana kazna u iznosu od 30 odsto od mesečne plate zaposlenog u vremenu od 3 meseca.

Tužilac tužbom osporava zakonitost osporenog rešenja i ističe da je drugostepeni organ, odlučujući po njegovom prigovoru, izmenio prvostepeno rešenje, izričući mu težu disciplinsku meru za istu povredu službene dužnosti iz čl. 157. st. 1. tač. 5. i 7. Zakona o policiji, na osnovu istovrsnog činjeničnog stanja, čime je postupio protivno odredbi čl. 234. st. 2. Zakona o opštem upravnom postupku. Osporeno rešenje drugostepenog organa je nezakonito s obzirom na to da je disciplinska mera raspoređivanja na drugo radno mesto sa neposredno nižom stručnom spremom u trajanju od 12 meseci teža disciplinska mera u odnosu na disciplinsku meru novčana kazna u iznosu od 30% od mesečne plate zaposlenog u vremenu od 3 meseca, jer je disciplinska mera koju je izrekao drugostepeni organ gradirana kao teža disciplinska mera u odnosu na disciplinsku meru koju je izrekao prvostepeni organ, u smislu odredbe čl. 159. st. 1. Zakona o policiji. Zbog navedenog predložio je da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U datom odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao u svemu kod razloga iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da Vrhovni sud Srbije tužbu odbije kao neosnovanu.

Ispitujući zakonitost rešenja tuženog organa u smislu čl. 39. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ" br. 46/96), ocenom navoda istaknutih u tužbi, odgovoru na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Naime, tuženi organ osporenim rešenjem uvažava prigovor tužioca, poništava rešenje prvostepenog organa 03/6 br. 116-4341/06 od 28.07.2006. godine i na osnovu odredbe čl. 233. st. 1. Zakona o opštem upravnom postupku sam rešava stvar i utvrđuje odgovornost tužioca za tešku povredu radnih obaveza i dužnosti iz čl. 157. st. 1. tač. 5. i 7. Zakona o policiji, na način označen u stavu II dispozitiva rešenja, pa mu na osnovu čl. 159. st. 1. tač. 3. istog Zakona izriče disciplinsku meru raspoređivanje na drugo radno mesto sa neposredno nižom stručnom spremom u trajanju od 12 meseci, umesto novčane kazne izrečene prvostepenim rešenjem.

Osporenim rešenjem je povređen zakon na štetu tužioca, jer je zasnovano na povredi pravila postupanja od uticaja na rešenje ove upravne stvari.

Naime, odredbom čl. 233. st. 1. Zakona o opštem upravnom postupku je propisano da ako drugostepeni organ utvrdi da su u prvostepenom rešenju pogrešno ocenjeni dokazi, da je iz utvrđenih činjenica izveden pogrešan zaključak u pogledu činjeničnog stanja, da je pogrešno primenjen pravni propis na osnovu koga se rešava

zaključak u pogledu činjeničnog stanja, da je pogrešno primenjen pravni propis na osnovu koga se rešava upravna stvar, ili ako nađe da je na osnovu slobodne ocene trebalo doneti drukčije rešenje, on će svojim rešenjem poništiti prvostepeno rešenje i sam rešiti upravnu stvar.

Drugostepeni organ u smislu odredbe čl. 234. st. 2. Zakona može povodom žalbe izmeniti prvostepeno rešenje na štetu žalioca, ali samo iz nekog od razloga predviđenih u čl. 253., 256. i čl. 257. ovog Zakona.

Osporeno rešenje, međutim, ne sadrži razloge za izmenu prvostepenog rešenja na štetu tužioca, koji su propisani odredbama čl. 253., 256. i čl. 257. navedenog Zakona, pa se, sa stanovišta ovoga suda, ne može oceniti da li je tužilac odlukom tuženog organa donetom samo po njegovom prigovoru, na zakonom propisan način doveden u nepovoljniju pravnu situaciju, odnosno da li su bili ispunjeni zakonski uslovi za izricanje teže disciplinske mere od one izrečene rešenjem prvostepenog organa. Zbog ovog propusta tuženog organa razlozi i pravni propisi označeni u obrazloženju osporenog rešenja, suprotno odredbi čl. 199. st. 2. Zakona o opštem upravnom postupku, ne upućuju na rešenje kakvo je dato u dispozitivu.

Osim toga, u spisima predmeta nema dokaza o načinu odlučivanja Disciplinske komisije tuženog organa, kao kolegijalnog organa, zbog čega se ne zna da li je postupano u skladu sa čl. 69. Zakona, niti se nalaze rešenje prvostepenog organa i prigovor tužioca, pa se i zbog nedostatka kompletnih spisa ne može ceniti pravilnost postupka u ovoj upravnoj stvari.

Sa iznetih razloga, nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je, primenom odredaba čl. 38. st. 2. i čl. 41. st. 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ" br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu ove presude, s tim što je tuženi organ vezan pravnim shvatanjem suda, kao i primedbama suda u pogledu postupka u smislu odredbe čl. 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 28.05.2007. godine, U. 5821/06

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Ljiljana Jevtić, s.r. Danica Bogdanović, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

nn